

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010137
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010137.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Janou Križanovou, v trestnej veci obžalovaného Q. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 17.07.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Q. K., narodený: XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom W. XXXX/XX, C.,
prechodne bytom Š. XXX/XX, B.
na slobode,

je v i n n ý , ž e

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna T..K.. narodeného XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/182/2018 zo dňa 24.09.2013, právoplatného dňa 08.10.2013 bol zaviazaný prispievať na výživu syna T..K.. sumou 130,- eur mesačne k rukám oprávnenej matky Q. K., narodenej: XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX C., kde následne bola táto vyživovacia povinnosť zvýšená a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/182/2018 zo dňa 12.11.2018, právoplatný dňa 21.11.2018, svojej vyživovacej povinnosti sa v mieste bydliska od 01.10.2018 do 17.07.2019 úmyselne vyhýba tým, že napriek tomu, že má vedomosť o svojej povinnosti platiť výživné na svojho syna T..K., svoju vyživovaciu povinnosť si vôbec neplní, nie je riadne zamestnaný, ale ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, soc. vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a ani iným hodnoverným spôsobom nepreukázal snahu zamestnať sa a zabezpečiť si dostatočný príjem na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti voči synovi, čím spôsobil voči oprávnenej matke Q. K. dlh na výživnom vo výške 520,- eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému Q. K. (ďalej len obžalovaný). Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej Q. K. a oboznámením listinných dôkazov zabezpečených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku s úpravou skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie že je vinný. Súd neprijal vyhlásenie obžalovaného, nakoľko v danom prípade sa jedná o trestný čin zanedbania povinnej výživy a to s poukazom na prípadnú aplikáciu § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vie, že má dlh na syna. V priebehu konania zaplatil časť výživného, v októbri mu zomrel brat, mal tak zvýšené výdavky. Sám platí domácnosť a privyrába si brigádne. Je ochotný dlh splatiť, keďže zdedil auto po bratovi, chcel ho predať za 600 eur, má aj niekoľkých kupcov. Nie je evidovaný na úrade práce, vyradili ho kvôli nespolupráci. Priznáva sa, že svoju vyživovaciu povinnosť zanedbáva. Dostal mzdu 150 eur, 20 eur si nechal a 130 eur zaplatil výživné. Výživné v sume 150 eur mesačne nie je pre neho veľa, synovi dopraje, len mal zlé obdobie a požíval alkohol. Dnes už pije menej. Inú vyživovaciu povinnosť nemá a do konca roka má prácu. Na jar 2018 bol vyradený z evidencie z úradu práce, môže sa znova zaradiť.

Svedkyňa - poškodená Q. K. uviedla, že je bývalá manželka obžalovaného. Vyživovacia povinnosť sa týka maloletého syna T. K.. Od decembra 2018 bolo výživné zvýšené na 150 eur mesačne, predtým obžalovaný platil 130 eur. Obžalovaný od októbra 2018 nezaplatil žiadne výživné. Dvakrát obžalovaný dal synovi po 10 eur. Chcel sa dohodnúť, ale všetko to boli iba sľuby. Je mu prednejší alkohol ako syn. V exekúcii sa nič nevymohlo, syn nemá žiadne osobitné zvýšené výdaje, netrpí núdzou. Pomáha jej rodina. Obžalovaný vždy dlžné výživné doplatil pred súdom.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy a to:

- rozsudok OS Topoľčany sp. zn. 10P/182/2018, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. T. zo sumy 130 eur na 150 eur mesačne s účinnosťou od 1.12.2018,
- rodný list mal. T. K.,
- potvrdenie o návšteve školy - maloletý študuje ma B. Y. Š. P., kde bol v roku 2018/2018 žiakom 1.B triedy,
- správa Sociálnej poisťovne z ktorej vyplýva, že obžalovaný nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne ani ako zamestnanec ani ako SZČO, nepodal žiadosť o dávku v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok, ani dôchodku,
- správa úradu práce podľa ktorej obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá dávku v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky,
- potvrdenie živnostenského registra z ktorého vyplýva, že živnostenské oprávnenia obžalovanému zanikli dňa 16.2.2017 na vlastnú žiadosť,

- správa Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. podľa ktorého obžalovaný mal zriadený účet majiteľa cenných papierov ktorý bol dňa 4.10.2015 zrušený, CDCP neregistruje záložné právo k cenným papierom, neviduje žiaden zabezpečovací prevod cenných papierov, obžalovaný nebol registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno a nebola u neho uskutočnená žiadna zmena v žiadnom zozname akcionárov pri listinných akciách na meno,
- list vlastníctva z ktorého vyplýva, že obžalovaný je vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX a pozemkov vedených ako parcely reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 213 m², záhrada o výmere 495 m² v obci B. v podiele 1/6, evidovaných na LV č. XXX
- správa o povesti obec B., podľa ktorej obžalovaný tam nie je prihlásený na trvalý pobyt, býva v obci v dome po rodičoch, je dobrovoľne nezamestnaný, rozvedený, komisiou verejného poriadku riešený nebol,
- výpis z ústrednej evidencie priestupkov v ktorom obžalovaný nemá žiaden záznam,
- odpis z RT v ktorom má obžalovaný 4 záznamy, a vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený,

Súd sa tiež oboznámil s pripojeným spisom OS Topoľčany sp. zn. 1T/69/2018, kedy bola na obžalovaného podaná dňa 14.09.2018 obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy a následne súd rozsudkom sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 12.10.2018, právoplatného dňa 12.10.2018 obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

V súvislosti s ustálením výšky zaostaleho výživného, ktoré mal obžalovaný povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletého Q. K. vo výške 150 eur mesačne, určeným na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/182/2018 zo dňa 12.11.2018, konštatoval súd s poukazom na vykonané dokazovanie, že za preukázané obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti mal vzniknúť obžalovanému celkový dlh na výživnom v sume 520 eur (pričom zohľadnil čiastočné úhrady výživného obžalovaným počas konania v sume 130 eur, 200 eur, 300 eur a 150 eur). Súd tiež upravil skutkovú vetu oproti obžalobe s poukazom na to, že obžalovaný pokračoval protiprávnym konaní až do vyhlásenia rozsudku (17.07.2019), teda s poukazom na § 122 odsek 13 Trestného zákona súd upravil obdobie v ktorom neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a to od 1.10.2018 do vyhlásenia rozsudku dňa 17.07.2019.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu, a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, keď si najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť zaopatrováť iného - svojho maloletého syna T. K., ktorá vyživovacia povinnosť mu bola upravená súdom a teda oprávnenej osobe neposkytol včas a riadne to, čo je obsahom vyživovacej povinnosti.

Zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona je obžalovaný usvedčovaný jednak svojim priznaním, že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi, ktorú si riadne neplnil od 01.10.2018 do 17.07.2019 a taktiež svedeckou výpoveďou svedkyne poškodenej Q. K.Č. a oboznámenými listinnými dôkazmi. Obžalovaný je dobrovoľne nezamestnaný, privyrába si brigádne svoju vyživovaciu povinnosť na maloletého syna ale riadne neplní, resp. plní len z časti. Tu súd poukazuje na to, že neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie aj stav, kedy si obžalovaný plní vyživovaciu povinnosť len čiastočne, teda nie v celom rozsahu súdom stanovenej vyživovacej povinnosti (v danom prípade 150 eur mesačne). Obžalovaný ku dňu hlavného pojednávania dlh na výživnom nezaplatil, a to aj napriek výzve, zákonnému poučeniu o účinnej ľútosti a poskytnutiu dostatočného časového priestoru na úhradu dlhu na výživnom.

Z judikátu R 33/1960 vyplýva, že trestný súd pri posudzovaní otázky zavinenia zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3204829-3204836&f=2>> nie je viazaný rozhodnutím súdu, ktorý vo veciach občianskoprávných stanovil skôr výšku vyživovacej povinnosti. Trestný súd musí vychádzať z reálnych možností obžalovaného pre plnenie vyživovacej povinnosti, a teda posúdiť otázku zavinenia samostatne ako predbežnú otázku v zmysle § 7 odsek 1 Trestného <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3207312-3207312&f=2>>poriadku. Súd tak môže vychádzať i z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než aký bol určený právoplatným rozhodnutím vydaným v civilnom konaní a

tak musí prihliadnuť na rôzne skutočnosti vrátane toho, či sa páchatel' bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré prípadne páchatel' na seba prevzal. Súd však v danej veci neriešil predbežnú otázku podľa § 7 Trestného poriadku, v rámci ktorej by pre trestné konanie určil výšku výživného, nakoľko z vykonaného dokazovania, najmä z rozsudku Okresného súdu OS Topoľčany sp. zn. 10P/182/2018 zo dňa 12.11.2018 mal dostatočne preukázané, že s týmto sa už súd vysporiadal v rámci konania o zvýšenie výživného a súd po vykonanom dokazovaní nevzhladol skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov na strane obžalovaného. Podľa vyjadrenia obžalovaného mal nejaké brigády a tak mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Čo sa týka výšky vyživovacej povinnosti uviedol, že synovi dopraje.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaný trestný čin spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, keďže svojim konaním - zanedbaním povinnej výživy svojho maloletého syna, chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Obžalovaný tak svojim úmyselným konaním, napriek tomu, že vedel že je povinný platiť výživné maloletému synovi T. k rukám matky Q. K.P., vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil a tak naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného súd zistil, že je dobrovoľne nezamestnaný. Privyrába si sezónnymi brigádami. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, z toho sa na neho vo všetkých prípadoch hľadí akoby nebol odsúdený. Nespáchal žiaden priestupok. Na komisii verejného poriadku v mieste trvalého pobytu riešený nebol.

Čo sa týka rozhodovania o treste, súd vzhladol u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona to že svoj skutok priznal a oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd tak konštatuje že u obžalovaného prevláda pomer poľahčujúcich okolností. Pri ukladaní trestu tak súd aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2 a 3 Trestného zákona, teda horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 207 odsek 2 Trestného zákona (3 roky) sa zníži o jednu tretinu a trest musí byť uložený v rámci takto určenej trestnej sadzby, teda do 2 rokov. S poukazom na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na závažnosť spáchaného trestného činu súd považoval za primeraný trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, teda vo výmere 1 rok. Súd zároveň nepovažoval za nutné jeho vykonanie a tak obžalovanému výkon trestu v zmysle § 49 odsek 1 Trestného zákona podmienčne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 1 rok. Zároveň súd obžalovanému podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona uložil povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Uložený trest tak súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochrannej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.